EUROPA-PARLAMENTET 2009 - 2014

Mødedokument

30.3.2011 B7-022872011

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af Rådets og Kommissionens redegørelser

jf. forretningsordenens artikel 110, stk. 2

om De Forenede Nationers fjerde konference om de mindst udviklede lande

Nirj Deva, Jan Zahradil
for ECR-Gruppen

B7-022872011

Europa-Parlamentets beslutning om De Forenede Nationers fjerde konference om de mindst udviklede lande

Europa-Parlamentet,

– der henviser til, at FN i 1971 anerkendte de mindst udviklede lande som det "fattigste og svageste segment" i det internationale samfund,

– der henviser til de kriterier, som FN's Komité for Udviklingsplanlægning (CDP) har fastlagt med henblik på at definere mindst udviklede lande (LDC-landene),

– der henviser til konklusionerne fra FN's møde på højt plan om 2015-målene i september 2010,

– der henviser til Bruxelleshandlingsprogrammet til fordel for de mindst udviklede lande, som blev vedtaget ved den tredje FN-konference om de mindst udviklede lande, der fandt sted i Bruxelles i maj 2001,

– der henviser til, at det brede sigte med dette tiårsprogram er at reducere ekstrem fattigdom og sult væsentligt gennem fokuserede foranstaltninger inden for indbyrdes forbundne områder,

– der henviser til beslutningen på FN's Generalforsamling i 2008 om at indkalde til den fjerde FN-konference om de mindst udviklede lande (LDC-IV),

– der henviser til, at man under LDC-IV skal vurdere resultaterne af Bruxelleshandlingsprogrammet nu, hvor det nærmer sig sin afslutning, og komme med forslag til nye foranstaltninger med henblik på at tackle de nye udviklingsmæssige udfordringer, som LDC-landene står over for, herunder klimaforandringer, fødevarer, energi og den økonomiske og finansielle krise,

– der henviser til, at der under LDC-IV skal udveksles bedste praksis og vundne erfaringer, klarlægges hindringer og begrænsninger, indkredses nye udfordringer for LDC-landene og påkrævede foranstaltninger, at det globale engagement med hensyn til at tackle LDC-landenes særlige behov skal bekræftes på ny, at der skal mobiliseres yderligere internationale støtteforanstaltninger, og at der skal udarbejdes og vedtages en ny partnerskabsaftale,

– der henviser til den igangværende forberedelsesproces til LDC-IV på nationalt, regionalt og internationalt plan,

– der henviser til FN's Generalforsamlings resolutioner A/RES/63/227, A/RES/64/213 og A/C.2/65/L.55 om de mindst udviklede lande,

– der henviser til Ecosocs resolution om gennemførelse af handlingsprogrammet til fordel

for de mindst udviklede lande 2001-2010 (E/2009/31),

– der henviser til FN's generalsekretærs rapport om gennemførelse af handlingsprogrammet til fordel for de mindst udviklede lande 2001-2010 (A/65/80),

– der henviser til det arbejde, der siden 2002 er udført af FN's Høje Repræsentant for de mindst udviklede lande,

– der henviser til Almatyprogrammet for udviklingslande, der er indlandsstater, Barbadosprogrammet og Mauritiusstrategien for små udviklingsøstater,

– der henviser til rapporterne fra FN's Gruppe af Fremtrædende Personer med henblik på den fjerde FN-konference om de mindst udviklede lande,

– der henviser til EU's initiativ "alt undtagen våben",

– der henviser til EU's nye GSP-ordning om oprindelsesregler fra 1. januar 2011,

– der henviser til udvindingsindustriens gennemsigtighedsinitiativ,

– der henviser til retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet,

– der henviser til Kommissionens arbejdsdokument af 16. februar 2011 om EU's holdning med henblik på den fjerde konference om de mindst udviklede lande den 9.-13. maj 2011,

– der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,

A. der henviser til, at de 48 mindst udviklede lande (LDC-landene) er de fattigste og mest sårbare lande i det internationale samfund,

B. der henviser til, at det internationale samfund siden 1981 har indført tre handlingsprogrammer for at mobilisere global støtte til den socioøkonomiske udvikling af LDC-landene,

C. der henviser til, at der i forbindelse med LDC-IV, der skal afholdes i Istanbul, Tyrkiet, den 9.-13. maj 2011, skal foretages en omfattende evaluering af gennemførelsen af Bruxelleshandlingsprogrammet og vedtages et nyt handlingsprogram, som skal levere resultater i perioden 2011-2020,

D. der henviser til, at der i forbindelse med LDC-IV skal fastlægges politikker og indkredses udfordringer, som LDC-landene vil komme til at stå overfor i det næste årti, og at det globale engagement med hensyn til at imødekomme LDC-landenes behov skal bekræftes på ny,

E. der henviser til, at det er nødvendigt at mobilisere yderligere foranstaltninger til gavn for LDC-landene samt at formulere et nyt partnerskab mellem LDC-landene og deres udviklingspartnere,

F. der henviser til, at FN's indeks for menneskelig udvikling (Human Development Index) i gennemsnit kun steg fra 0,34 til 0,39 mellem 2000 og 2010, og at LDC-landene

gennemsnitligt kun er på rette spor for så vidt angår to ud af de syv 2015-indikatorer (fattigdom, ernæring, uddannelse, børnedødelighed for børn under fem år, spædbørnsdødelighed, drikkevand og sanitære forhold),

G. der henviser til, at skønt den officielle udviklingsbistand er øget betydeligt, ligger bistanden stadig langt under det mål, der blev fastsat i Bruxelleshandlingsprogrammet, og de fleste LDC-lande står stadig over for ekstrem fattigdom, manglende infrastruktur, manglende produktionskapacitet og et stigende antal arbejdsløse,

H. der henviser til, at den finansielle og økonomiske krise, fødevaresikkerhedskrisen, råvaremarkederne og energikrisen har demonstreret LDC-landenes ekstreme sårbarhed over for udefra kommende chok såvel som de internationale støtteforanstaltningers svaghed,

I. der henviser til, at kun tre lande - Botswana, Kap Verde og Maldiverne – har formået at komme ud af LDC-kategorien i løbet af de seneste ti år,

J. der henviser til, at den igangværende forberedelsesproces til LDC-IV involverer et bredt spektrum af aktører og høringsmekanismer, herunder nationale og regionale høringer, parlamenter, civilsamfundet og den private sektor,

K. der henviser til, at den parlamentariske vej til LDC-IV kulminerer med det parlamentariske forum den 8. maj 2011 i Istanbul,

L. der henviser til, at EU som den største donor har øget sin officielle udviklingsbistand med 78 % fra 8,3 mia. EUR i 2000 til 14,7 mia. EUR i 2009,

M. der henviser til, at EU er nødt til at mobilisere ressourcer og bistå med gennemførelsen at det nye handlingsprogram,

N. der henviser til, at EU er nødt til at følge en reel fælles holdning med henblik på LDC-IV,

O. der henviser til, at EU ikke bør tillade, at den aktuelle økonomiske og finansielle krise bringer udviklingspartnerskabet med LDC-landene i fare,

1. understreger, at EU's bistand til LDC-landene primært bør være rettet mod velstandsskabelse og udvikling af markedsøkonomi, som er grundlæggende forudsætninger for fattigdomsbekæmpelse;

2. opfordrer indtrængende EU til fortsat at være førende i støtten til LDC-landene, opfylde sine forpligtelser med hensyn til markedsadgang og handelsliberalisering samt gældslettelse, og til på ny at bekræfte vigtigheden af at nå ODA-målet på 0,15-0,20 % af BNI til LDC-landene samt til med dette for øje at mobilisere nationale ressourcer og samtidig øge effektiviteten og gennemsigtigheden af disse midler væsentligt;

3. fremhæver Parlamentets rolle heri og dets afgørende rolle med hensyn til at godkende EU's udviklingsbudget; er derfor overbevist om, at Parlamentet bør inddrages mere i udarbejdelsen af EU's udviklingsstrategi; finder det desuden afgørende, at der etableres en

afrapporteringsmekanisme;

4. påpeger nødvendigheden af at prioritere økonomisk vækst som et centralt element for at skabe udvikling og reducere den generelle fattigdom i LDC-landene;

5. opfordrer til mindskelse af handelshindringer og handelsforvridende subsidier for at øge LDC-landenes andel af verdenshandelen; mener, at afskaffelsen af landbrugseksportstøtten, som der er givet tilsagn om i forbindelse med Dohaudviklingsrunden under WTO, bør gennemføres hurtigst muligt;

6. mener, at LDC- IV bør være resultatorienteret, med klare mål og indikatorer, som er baseret på effektive og gennemsigtige overvågnings- og opfølgningsmekanismer;

7. påpeger, at det i høj grad er nødvendigt at prioritere, at disse lande kommer ud af LDC-kategorien, samt at benytte resultaterne fra 2015-topmødet i september 2010 som en ramme for at sætte fart i fattigdomsbekæmpelsen, skabe bæredygtig og inklusiv økonomisk vækst, god regeringsførelse og kapacitetsopbygning;

8. opfordrer indtrængende EU til at benytte en bedre koordineret tilgang til at tackle og forebygge de årsager, der ligger til grund for konflikter i LDC-landene, og til at støtte bestræbelserne på at opnå kapacitet til at opbygge fredelige og demokratiske stater;

9. opfordrer indtrængende G20 til fortsat at behandle udsving i fødevarepriserne og fødevaresikkerhedspolitikker som prioriteter og bidrage til at fremme åben markedsadgang for LDC-landene;

10. påpeger nødvendigheden af at øge LDC-landenes evne til at modstå klimaforandringer, tilskynde til teknologioverførsel, øge indsatsen i overensstemmelse med Cancun-tilpasningsrammen og gennemføre miljømæssigt bæredygtige politikker i overensstemmelse med Københavnsaftalen;

11. opfordrer indtrængende EU og LDC-partnerne til at forbedre deres samarbejdsmekanismer med hensyn til god regeringsførelse, demokrati, menneskerettigheder og ligestilling mellem kvinder og mænd;

12. påpeger nødvendigheden af at hjælpe udviklingslandene med at udvikle mere effektive skattesystemer og god regeringsførelse i skattemæssig henseende; er af den opfattelse, at EU-støtten til skattereformer bør sigte mod at finde frem til måder, hvorpå udviklingslandene kan udvide deres skattegrundlag og skatteindtægtsstrømme;

13. understreger nødvendigheden af at forbedre bistandseffektiviteten i overensstemmelse med Pariserklæringen og Accrahandlingsplanen;

14. påpeger, i betragtning af Lissabontraktatens bestemmelser og den afgørelse, som Rådet vedtog i maj 2005, nødvendigheden af at føre en sammenhængende politik, der omfatter områderne handel og udviklingssamarbejde, klimaforandringer, transport, energi, fødevaresikkerhed, migration samt den fælles landbrugs- og fiskeripolitik;

15. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.